

[Udenrigsministeren.]

i forbindelse med Konferencen om Sikkerhed og Samarbejde i Europa, som jo også DDR har undertegnet, er et klart udtryk både for et ønske om at give afspændingen mellem Øst og Vest konkret indhold for det enkelte menneske i form af friere kontakter og friere adgang til ideer og oplysninger hen over grænserne og om at styrke respekten for menneskerettighederne og de fundamentale frihedsrettigheder. Jeg har for mit vedkommende gjort dette helt klart for den østtyske regering.

Det er mit håb, at man på denne baggrund i DDR vil tage den uhyggelige og umenneskelige praksis, der følges langs den østtyske grænse, op til ny vurdering. Det ville være særdeles beklageligt, om DDRs grænse skulle vise sig også at være grænsen for, hvad der kan gøres for at udbyde afspændingen og udvikle samarbejdet mellem Øst og Vest i Europa.

Af *Jørgen Junior* (FP) til justitsministeren (13/8 76):

»Med hvilken begrundelse har Danmark forhindret, at et østtysk selvudløsende skydeapparat bliver fremvist under Sakharovhøringen i København den 12. august?«
(Spm. nr. 741).

Begrundelse.

På trods af den vesttyske regerings tilladelse har en arrogant embedsmand i justitsministeriet samt en negativt indstillet dansk statsminister forsøgt at beskytte DDR mod afsløringer af grove brud på de menneskerettigheder, som også DDR har skrevet under på.

Justitsminister *Orla Møllers* svar (20/8 76):

Efter våbenlovens § 1, stk. 1, nr. 1, er det forbudt uden tilladelse af justitsministeren eller den han dertil bemyndiger, at indføre bl. a. skydevåben.

Da det er justitsministeriets praksis ikke at tillade indførsel af våben, som ingen i Danmark vil kunne få tilladelse til at besidde, meddelte justitsministeriet afslag på indførsel af det nævnte selvudløsende våben, som efter sagens natur ikke vil blive tilladt herhjemme.

Afslaget blev senere fastholdt, uanset det var oplyst, at en mindre del af låsen nu var fjernet, da denne ændring ikke er tilstrækkelig til at bringe våbnet uden for den danske våbenlovs område.

Afgørelsen er således helt i overensstemmel-

se med justitsministeriets sædvanlige administration af våbenloven og ikke dikteret af hensynet til fremmede magter.

Af *Bertel Haarder* (V) til finansministeren (16/8 76):

Vil ministeren anslå, hvor store besparelser der skal til i det kommende finansår, hvis skattetrykket skal holdes under den hidtidige rekord fra 1974 og budgetunderskuddet afløses af balance mellem statens samlede indtægter og udgifter?«

(Spm. nr. 742).

Begrundelse.

Det sidste par års store budgetunderskud på 18 pct. og 15 pct. af udgifterne i 1975 og 1976 har ganske tilsløret den reelle udvikling i skattetrykket (udgiftstrykket). Næsten en sjettedel af udgifterne er finansieret ved lån og træk på Nationalbanken, hvorved skattebyrden er blevet kunstigt lav, dvs. udsat til kommende år. Det fald i skattetrykket, som regeringen stillede i udsigt i pjecen »Budget 76« er derfor vildledende. Af hensyn til efterårets drøftelser om besparelser er det vigtigt at kende den faktiske udvikling i den offentlige sektor, hvor der stadig er en betydelig vækst i personaleforbruget. Et stort flertal i Folketinget vil utvilsomt ønske, at skattetrykket på trods af krisen ikke overstiger den hidtidige rekord fra 1974, hvor det udgjorde ca. 45 pct. af bruttonationalproduktet.

Regnestykket ønskes besaret på de mest realistiske forudsætninger:

Alle offentlige udgifter bedes medregnet, dvs. også arbejdsløshedsdagpenge, renter og afdrag på statslån samt midlertidige foranstaltninger til bekæmpelse af arbejdsløsheden. Sammenligningsåret 1974 rummede jo også midlertidige udgifter, og alle prognoser forudsætter en ret konstant arbejdsløshed de kommende år.

Det må være realistisk at forudsætte balance på statsbudgettet, eftersom den faldende private opsparing (og det stigende forbrug) har gjort det meget betænkeligt at fortsætte det offentlige pengeudpumpning. Som regneeksempel er det under alle omstændigheder et godt udgangspunkt for sammenligning, eftersom der i 1974 netop var næsten balance med et underskud på 0,7 pct.

I øvrigt bør det forudsættes, at udgifterne begrundet i arbejdsløsheden bliver, hvad der svarer til den ledighedsprocent på 5,8 af arbejdsstyrken, der er Det økonomiske Råds prognose